

boji ženiti (in ne: se boji ženiti se): ali v večjih stavkih ne vem, kako bi se odločil. To bi bilo razsoditi iz staroslovenskih in ruskih primerov. Morebiti kdo kaj takega iztakne.

V neki učilnicam namenjeni računici našel sem, da se osnovnim številnikom (Grundz. w.), izraženim s cifro v nekih padežih najraje pristavlja pika, na pr. Če s 5. delavci opraviš to in to, koliko bi z 9. delavci? Mislil sem si, to spada med tiskovne pogreške. A ker sem pozneje isto opazil v nekem novejšem šolskem berilu, začejam zdaj slutiti, da utegne, kakor pravijo, vendar le neka metoda v tem biti. Piše se v tistem berilu, na pr. Zemlja se okrog svoje osi zavrti v 24. urah, luna pa okrog svoje v 27. dnevih in 7. urah. — Stvar je tako jasna, da se omenivši jo tukaj skoraj bojim zamere, ali da bi odtod ne bilo kvare za šolo, bodi tu rečeno naslednje temu, kdor bi bil poučenja potreben v tem: Po obči navadi prideva se pika zaradi razločka edino vrstilnim ali rednim številnikom (Ordnungsz. w.) in nikoli ne osnovnim, a če se osnovniki v nekih padežih sklanjajo takisto, kakor vrstilniki, oni za to ne izpreminjajo se v vrstilnike, nego so in ostajajo osnovniki ter jih je pisati z brojko brez pik. Cigale.

Slovansko slovstvo.

* „Hrvatski dom. Zabavnik hrvatske omladine za godinu 1880. Izdalo ga djačko društvo „Hrvatski dom“ na I. hrvatskom sveučilištu. Godina IV. U Zagrebu. Tiskom dioničke tiskare 1880.“ 8°. 338 str.

Tega almanaha vrlih hrvatskih vseučilišnikov prejšnje letnike so „Nov.“ hvalile, o lanskem morejo svojo pohvalo ponoviti, in sicer prav iz dna svojega srca. Poleg društvenih naznanil in imenika častnih in drugih udov (med prvimi čitamo tudi ime gosp. dr. J. Bleiweisovo), ima ta elegantna knjiga obilo zabavnega berila v verzih in v prozi od najboljših mladih peres. Z velikim veseljem smo čitali in prečitali ves izvrstni almanah in srčno želimo, naj bi imel še mnogo takošnih naslednikov. Živel „Hrvatski dom!“ —r—

* O novoslovenskem rokopisu zgodovinskega društva koroškega. Spisal dr. Gr. Krek. Ponatis iz „Kresa“ št. 3. l. 1881.

Ta knjižica prinaša na 18 straneh ponatis enega najzanimivejših člankov „Kresovih“. Slavni dr. Krek v tej knjižici temeljito razjasnuje rokopis, najden v zgodovinskem društvu koroškem. Ta rokopis, kateri je faksimilovan tudi pridjan tej zanimivi knjižici, obsega: „Oče naš“, „Češeno Marijo“ in „Vero“. Dobiva se ta knjiga v tiskarni družbe sv. Mohorja ter stane 30 kr., po pošti pa 32 krajc. Priporočamo jo posebno našim učenjakom in starinoslovcem.

* Župnija in božja pot Device Marije v Puščavi. Krajepisno-zgodovinske črtice.

Pod tem naslovom je izšla v Mariboru knjižica, ki prinaša o znani božji poti v Puščavi nekaj črtic, katere so bile uže natisnjene v „Slov. Gosp.“. Za romarje utegne biti ta knjižica prijazen spominek.

Mnogovrstne novice.

* Za konec tekočega meseca marca prorokuje „Stoletna pratka“ še veliko snega in hudo zimo. — O mesecu sušcu veljá sicer star pregovor, da rad z repom vije, — vendar letos je uže z glavo víl, zato se nadejamo, da se „stoletna pratka“ laže.

* Od vseh pokrajin, kjer Slovani katoliške cerkve bivajo, mislijo letos na slavnost sv. Cirila in Metoda (5. julija) potovati v Rim, da se poklonijo sv. očetu Leonu XIII., ki toliko ljubav skazuje Slovanom.

Zabavno berilo.

Noč.

Povest deklice.

Spisal N. Morski.

Natisnila „Njiva“ v 48. listu 1880. leta.

(Dalje.)

4.

Ate so se na pragu ustavili, ko so zagledali Adelajido Petrovno . . . menda ustrašili so se je, dasiravno so prej govorili, da bi boljše bilo, ko bi prišla enkrat, potem pa ne več hodila. Adelajida Petrovna se ni smejala, kakor takrat, ko sva jo na vrtu srečala, ampak prav pohlevno je pozdravila ateta in bila je žalostna. Ate so prav dobri in najbrže se jim je smilila, da je tako žalostna in pohlevna. Bili so ž njo prav prijazni in podali so jej roko.

Veseli me, so rekli, da ste prišli.

Ate vselej pridejo iz pisarnice trudni in pred kosilom se vselej preoblačijo, preobuvajo čevlje in oblačijo halat. Pri Adelajidi Petrovni pa niso hoteli slačiti suknje. Adelajida Petrovna pa je zapazila, da se nekaj ongavijo ter je rekla:

Ne obotavljajte se, saj vem, da ste trudni, preoblecite se po domače. Če se bode obotavljali, bodem ušla od vas.

In pregovorila jih je. Ko smo pa seli za mizo, je sela Adelajida Petrovna na moje mesto, ate proti njej, jaz pa na mesto reve Rezičke. Soba je bila lepo ubrana, miza čedno opravljena, a jaz na stolu Rezičke, prav kakor v gostéh. Ate so videli, kako lepo je vse opravila Adelajida Petrovna, in, zapazila sem, prav dopadalo se jim je, bili so še bolj dobri in še bolj prijazni z Adelajido Petrovno. Tudi kosilo se jim je dopadlo. Ali meni je bilo dolg čas . . . sedim, molčim pa jem.

Ate so pri kosilu vedno govorili z Adelajido Petrovno, a jaz jim nič nisem mogla vstreči. Adelajida Petrovna se na vse tako spomne . . . komaj je atetu treba vode, oni še besedice niso rekli, pa Adelajida Petrovna uže naliva v kozarec, primika sol ali poper. Ne, jaz nisem umela tako, dasiravno sem tako srčno ljubila ateta. Ko smo pa pokosili, reče Adelajida Petrovna atetu:

Lepo se vam zahvaljujem.

Ate pa so odgovorili:

Vam se moramo zahvaliti . . . To vse ste vi . . . Pridite večkrat k nam. Pokratkočasite nas dolgočasne.

Jaz sem se zelo zavzela. Kajti, še ni davno, so ate rekli: Kaj ko bi enkrat prišla „ta Adelajida“, da bi potem več ne hodila. Zdaj pa jo vabijo, da naj pride „večkrat“. Potem pa so se ate obrnili k meni, pogladili so me po licu ter so rekli:

Si vesela danes?

Jaz nisem nič rekla, ate pa so veleli:

Zahvali se Adelajidi Petrovni.

Nu, zahvalila sem se, a potem me je glava začela boleti. Da, vidite, kaj sem zabila povedati: ko sem se zahvalila Adelajidi Petrovni, me je poljubila, zasmejala se je, ter rekla:

Na zdravje!